

ἌΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 23-616

Ἀπόκομμα **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ**

29. ΜΑΡ. 1934

Χρονολογία

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα

Μία νέα πού ἔγινε ...Πάπας!

190Ν

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΜΜ ΡΟΪ'ΔΗ
ΔΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΑΦΩΡΙΣΘΗ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ

Σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο τῇ χρονίᾳ ἐκείνῃ στὴν Ἰταλία. Ὁ Ἰταλὸς ἐπλημμύρησε καὶ τὰ ὀρμητικὰ νερά του γκρέμιζαν φράκτες, πύργους καὶ γεφύρια. Ὁ Μάιος πληρίαζε στὸ τέλος του. Ἀλλὰ τὰ λουλούδια εἶχαν λησμονήσῃ ν' ἀνθίσουν, τὰ κεράσια δὲν ἤθελαν νὰ ὠριμάσουν καὶ τὰ ποῦλα ἔμεναν ἐπάνω στὰ κλαδιά αὐτά, ὥς οἱ εὐσεβεῖς περτενοὶ τῶν προσολύμων κατὰ τὴν ἐβδόμῃα τῶν Παθῶν. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἔκανε τοὺς Ρωμαίους νὰ ταραχθοῦν περισσότερο ἢ ἦσαν τερᾶστις σύννεφα ἀπὸ ἀκρίδες, τὰ ὁποῖα ἐσκίαζαν τὸν ἥλιον ἐπὶ ὀκτὼ μέρες :

Γὰ κατὰστρεπτικὰ ἔντομα εἶχαν ἐξήφτερα, ὀχτὼ πόδια, τριῆς μακρυὲς ὅπως τῶν γυναικῶν καὶ οὐρὲς σουβλερὲς ὅπως οἱ σκορπιοί. Ἀχόρταγες οἱ ἀκρίδες, ἔφαγαν τὰ στάχια καὶ τὰ δέντρα, μῆλкан στὰ σπίτια καὶ στίς ἐκκλησίας, καταβροχθίζουσαι τὰ

πρόσφορα καὶ τὰ κερά τῆς ἁγίας Τραπέζης. Ὅταν κ' αὐτὰ ἐτελειώσαν, ἄρχισαν νὰ τρώγωνται μεταξύ τῶν. Τρομερὲς μάχες ἐγίνοντο στὸν ἀέρα καὶ τὰ πτώματα τῶν σκοτωμένων ἔπεφταν στὴ γῆ, πὺλ κινὰ κ' ἀπὸ φθινοπωρινὸ χαλάζι. Κανένας Ρωμαῖος δὲν τολμοῦσε τίς μέρες ἐκεῖνες ν' ἀβγῇ χωρὶς ὀμπρέλλα ἢ περικεφαλαία.

Στὴν τελευταία τούτῃ ἐπιδρομῇ ἡ ὄρῃ τοῦ πλήθους ἐκορυφώθη. Ὅλοι ἐπίστευαν ὅτι ἄρκοῦσε μία μόνο χειρονομία τοῦ Πάπα, γιὰ νὰ διώξῃ τὰ πτερωτὰ ἐκεῖνα θηρία. Καὶ ρωτοῦσαν μ' ἀπορία, ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, γιὰτὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἔμενε μὲ τὰ χέρια στίς τσέπες, ἀφίνοντας τοὺς ὑπηκόους του νὰ καταστραφοῦν.

Ἔτσι μονομιᾶς φούντωσαν ἡ ἐπαναστάσις. Χιλιάδες πολλὰς ἦσαν οἱ διαδηλωταί, πού μ' ἀρχηγούς τοὺς θυσιασθέντες

κληρικούς καὶ «προμηθευτὰς» τοῦ Πάπα, φωνάζανε κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Βατικανοῦ.

Μόλις οἱ φύλακες τοῦ Παπικοῦ μεγάρου εἶδαν τὸ ἀφηνιασμένον πλήθος, ἐπήγαν καὶ ὠχυρώθηκαν πίσω ἀπὸ τίς θύρες. Οἱ αὐλικοὶ ἔτρεξαν κ' ἀγκαλιάσανε τοὺς σταυροὺς καὶ τὰ εἰκονοστάσια. Μόνον ὁ Φλώρος, ὁ ὁποῖος τότε σὺν καιρὸν τριγυρνοῦσε χωρὶς τὴ συντροφία τῆς ἀγαπημένης του, πέταξε ἀπὸ τῇ χαρὰ του. Ἐπὶ τέλους τοῦ δινότανε ἡ εὐκαιρία νὰ περάσῃ τὸ ἀπηγορευμένο κατώφλι τῆς παπικῆς θύρας.

Ἡ δυστυχισμένη Ἰωάννα καθότανε στὸ στασίδι κυττάζοντας συνεχῶς τὴν φουσκωμένη κοιλιά της ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἄντι τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ἀερίμενε νὰ ἴδῃ ἐξερχόμενον τὸ δνείδος καὶ τὴν κατασχύνῃ της.

Μὲ χίλια παρακάλια ἐδέχθη νὰ παρουσιασθῇ στοὺς ὑπηκόους της, γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ τρικυμία. Ὅταν τὸ χλωμὸ καὶ ἀρρωστημένο πρόσωπο τοῦ Ποντίφηκος ἐφάνηκε στὸ παράθυρο, ἄρκετο ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτες ἔπεσαν καταγῆς καὶ τὸν προσκυνήσανε. Πολλὰ ὅμως χέρια ἀσεβῶν σηκώθηκαν καὶ ἐπέταξαν ἐναντίον του πέτρες καὶ σάπια μῆλα. Κατὰρξεν καὶ βρυσίαι ἀκούσθησαν.

Ὁ Ποντίφηξ ἀπλώνοντας τὸ ἁγίον τοῦ χέρι γιὰ νὰ ζητήσῃ τὸν λόγο, εἰδοποίησεν ὅτι τὴν ἐπομένη θάρχιναι αἱ «Δεήσεις». Ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ καθυσχάσε

τοὺς Ρωμαίους καὶ διαλυθῆκανε χωρὶς ἐπεισόδια.

Τὴν ἄλλῃ μέρα, ἀπὸ τὸ ποῶ, κίνησις μεγάλη στὰ ἀνάκτορα. Οἱ ἀρχιερεῖς ἐτοιμάζανε τίς χρυσὲς στολές τῶν, οἱ διάκοι ἐγυάλιζαν τοὺς δίσκους, οἱ ἱπποκόμοι ἐκαθάριζαν τὰ μουλάρια καὶ οἱ συναγμένον στὴν πλατεία πανηγυρισταί ἔτριβαν τὰ χέρια τους ἀπὸ χαρὰ.

Ἡ λιτανεία, ἡ καλύτερα ὁ ἀφορισμὸς κατὰ τῶν ἀκρίδων, ἦταν ἀπὸ τίς πλέον ἐπίσημες τελετές. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ρώμης καὶ τῶν περιχώρων ἔτρεχαν νὰ παρευρεθοῦν σ' αὐτήν.

Στὸ Βατικανόν, ἐνῶ οἱ αὐλικοὶ ἐπηγαινοῦντο στὸς διαδρόμους καὶ στίς στοῆς, ἡ Ἰωάννα ἀποχαιρετοῦσε δακρυσμένη τὸν ἑραστὴ της. Μέσα στὸ θάλαμό της ἡ Πάπισσα ἔμεινεν δολόκληρη τὴ νύχτα ἀγρυπνῇ. Ἐκεῖ τότε σκεπτότανε τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς καὶ τότε ἐδοκίμαζε τίς διάφορες στολές της προσπαθώντας νὰ βρῇ τὴν πῶ κατάλληλη γιὰ νὰ κρύψῃ «τὸν σκανδαλῶδη δγκον τῆς κοιλίας της».

Τὰ φοβερά λόγια τοῦ ἀγγέλου ἀντηχοῦσαν στ' αὐτὰ της. Ἡ Ἰωάννα εἶχε χάσει τὴν ψυχραιμία της καὶ συλλογιζότανε τίς ζυγαριές μὲ τίς ὁποῖες ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ μετροῦσε τίς ψυχὰς, τὸν βούρδουλα τοῦ Διαβόλου, τὰ καζάνια, τὰ κάρβουνα, τίς τομπίδες, τὰ φίδια καὶ τὰ ἄλλα σύμμετρα τῆς Κολάσεως.

Ὁ Φλώρος, βλέποντας τὴν ἀνησυχία καὶ τὴν ὠχρότητα τῆς φίλης του, προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν κρατήσῃ στὸ δωμάτιό της, παρακαλῶντάς την δακρυσμένη ν' ἀναβάλῃ τὴν λιτανεία. Ἡ Ἰωάννα ὅμως εἶχε δεχθῇ νὰ πῇ τὸ ποτῆρι μὲ τὸ φαρμάκι ἕως τὸν πάτο. Ἐξ ἄλλου ἦταν πολὺ ἀργὰ καὶ ἂν ἄκόμα ἤθελε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Κάτω ἀπὸ τὸ παπικὸ μέγαρο τὰ συγκεντρωμένα πλήθη κτυποῦσαν μὲ ἀνυπομονησία χέρια καὶ πόδια. Οἱ λαμπάδες ἦσαν ἀνάμμενες, οἱ καμπάνες χτυποῦσαν καὶ τὸ θυμίαμα ἐκάπνιζε. Ὁ παναγιώτατος Πάπας ἔβαλε στὸ κεφάλι του τὴν χρυσοῦ μέτρα καὶ ἔπασσε τὴν ποιμηνικὴ ράβδον. Τότε μονάχα κατῶρθωσε νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά τοῦ ἀγαπημένου του. Καὶ ἐνῶ ἐπροχωροῦσεν ἕνα κακὸ προαίσθημα τοῦ ἐσφιγγέ τῆς καρδίας.

Μόλις ὁ ἀρχηγὸς τῶν πιστῶν φάνηκε στὴν εἴσοδον τοῦ Βατικανοῦ, δύο ἑκατομμύρια Ρωμαῖοι εἶχαν παραταχθῇ γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν λιτανεία. Ἀφοῦ ἀνέβηκε στὸ μουλάρι ὁ Πάπας, «ὁ ἀκαταμέτρητος ἐκεῖνος ἀνθρώπινος ὄφις» ἄρχισε νὰ κινῆται σιγά-σιγά. Πρῶτοι ἐπήγαιναν οἱ σημαφόροι, κρατῶντες σταυροὺς καὶ εἰκόνες ἁγίων, ἀκολουθοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ ἡγούμενοι καὶ πίσω ἀπὸ αὐτοὺς ἐβάδιζαν καλόγηροι, καλόγρηες, παν-

τρεμμένες γυναῖκες καὶ λευκοντὺ μένες παρθένες μὲ λυμένα τὰ μαλλιά στοὺς ὤμους. Τελευταῖοι ἀκολουθοῦσαν ὁ κατώτερος κληρὸς, ὁ στρατὸς καὶ ὁ λαός.

Ἡ λιτανεία ἀφοῦ πέρασε τὸν φόρο τοῦ Τραϊονοῦ καὶ παρέκαμψε τὸ ἀμφιέτρο τοῦ Φλαβίου σταμάτησε γιὰ λίγο στὴν πλατεία τοῦ Λατεράνου. Ἡ ζέστη καὶ ἡ σκόνη ἦταν ἀνυπόφορη. Ψηλὸν στὸν αἰθέρα οἱ ἀκρίδες ἐσυνέχιζαν νὰ ἀλληλοτρῶγωνται καὶ τὰ πτώματά τους ἔτριζαν ἀπαίσια κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τῶν προσκυνητῶν.

Ὅλα αὐτὰ ἐμεγάλωναν τὴν ἀρρώστεια τῆς Ἰωάννας ἡ ὁποία μόλις μποροῦσε νὰ κρατηθῇ ἐπάνω στὸ μουλάρι της. Κάθε στιγμή πού περνοῦσε ἐννοιοῦθε ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ μὴ παράξενη ταρᾶχὴ στὰ σπλάχνα της. Δύο φορές ἐνῶ ἀνέβαινε τὰ σκαλιά τοῦ μεγαλοπρεποῦς θρόνου, ὁ ὁποῖος εἶχε στηθῇ ἐπίτρηδες στὴ μέση τῆς πλατείας, σκόνταψε καὶ παρ' ὀλίγο νὰ κυλισθῇ κάτω.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΑΥΡΙΓΝ: Ἡ καταπληκτικὴ ἀποδείκνυται ὅτι εἶναι... γυναικῶν.—Τὸ φρικτὸν τέλος τῆς Ἰωάννας.